

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOViensis

52418

katalog.

I

Mag. St. Dr.

P

ski prym. N° 1000.

Lannus: Quæstio de
accione coeli in haec inferiora.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0003069

QVÆSTIO
DE ACTIONE COELI
in hæc inferiora.

A

M. JOANNE BANDORKOWIC
in alma Academia Cracoviensi ad disputan-
dum publicè proposita,

In Mense Martio, Die 23 Hora 14
Anno Domini, M. DC. XXI.

Permissu M. D. Rectoris.

C R A C O V I Æ,
Ex officina Typographica Francisci Cesarij.

h.

CANDIDE ET FORTITER.

52418

Quantus sis monstrat, Lubinski, quid valeasq;
Hoc pacis, belli & religionis opus.

Illusterrimo & Reuerendissimo D.

D. STANISLAO
LVBINSKI, ABBATI TINE-
CENSI, &c. &c. DOMINO & PA-
tronos suo Clementissimo.

M. Joannes Bandorkovic S. & F.

RISCOS ROMANOS TOTIVS O-
lim orbis Dominos, post urbem conditam nullam de-
ambitu legem fecisse multorum literis proutum est
Reuerendiss. Domine, eò quod in dandis Magistra-
tibus & conferendis honoribus, omnes non largitio-
nibus, sed vera virtute nitebantur. Quod verò o-
lim in Romana repub. hoc etiam in nostro Acade-
mico ordine religiosè seruatur, scilicet, quod hic in
conferendis honoribus, omnibus virtute, labore & sciëtia nitendū cōset. His
tribus quemuis commendatum esse oportet, qui ordinī Academicō adscri-
bi contendit. Ac contendunt quidem multi, nihil quod pulchrum, quo
honestū sit ab ignavia produci existimantes, laborumq; plena esse omnia
certò sibi persuadentes. Mihi verò illud quod de Diogene à Gracis prodi-
tum est in mentem dum venit (qui videns Corinthios ante suscepit bel-
lum à Philippo Macedonum Rege, metu subito perturbatos, ac de com-
muni salute anxios, certatim in urbis munitiones incumbere, mox pallio
philosophico precinctus dolium suum in quo tum forte latitabat sursum
ac deorsum seriò volutare instituit) ne solus inter tot contendentes otiosus
videar, verso quoq; dolium meum, hoc unum toto pectore noctes diesq;
cogitans ne me degenerem filium mater Academia esse putet, aut silentij
crimi-

crimine plectendum esse censat. Prodit nunc ex hoc quod verso dulio,
Disputatio de actione cœli in hæc inferiora, vel eo consilio proposita quod
non desint nonnulli, qui diuinationes Astrologicas omni laudum genere
dignissimas, ignorantes quoniam modo corpora cœlestia in hunc mun-
dum sublunarem agant, falso criminari quotidie non desistunt. Ego au-
tem qui hoc studij genus cum Philosophico iam ab aliquot annis sum com-
plexus, atq; mirabili amore prosecutus, non possum non dolere vehemen-
ter, si quando mihi audire contingat quosdam esse, qui Astrologiam,
ut falsam, inutilem, ac religioni nostra contrariam temere maledictis
incessunt. Hanc igitur disputationem tibi Reuerendiss. Domine, cùm
multis nominibus, tum vel quia disciplinarum omnium genere erudi-
tus es, literatosq; omnes humanissime complecteris, atq; infinitis propemos-
dum patrocinii subleuas: vel quia Academia nostra te Fautorem beni-
gnissimum omni in loco ostendis, offero ac dedico. Tu quicquid est (per-
pusillum autem perq; tenue est) munusculi, candido magnificoq; animo,
quo soles ea omnia quamlibet parua sint qua tibi à bonarum artium
Professòribus offeruntur, complectere, complexum una mecum velo pa-
trocinij tege, totiq; Academie nostra, quod iam facis, fauere: perge. Vale,
felix & viue in Ecclesia Patriæq; ornementum.

QVÆSTIO.

V Corpora cælestia non solum motu, sed lumine etiam & peculiaribus aliis virtutibus, nostris sensibus occultis (quas Astrologi influentias vocant) à stellis in mortalem orbē effusis, per quas apta eas recipere facultate aliqua afficiuntur, efficienter & tanquam veræ causæ in hanc rerum inferiorum peripheriam agant, necne?

CONCLVSIONE I.

Ad horum inferiorum mutationem necessarium est corpora cælestia motu suo in hunc mundum inferiorem agere.

COROLLARIA.

1. Cessante motu celi qui est causa reliquorum prima, cessarent omnes alij motus.
2. Deus, cùm sit omnium causarum princeps, concurrens cum causis secundis, ad actiones inferiorum, etiam à concursu cum celis non est excludendus.
3. Ad vicissitudinem mutationum inferiorum, præter motum uniuersalem, iuxta quem tota ipsius moles, ab ortu in occasum celerrime præcipitata spatio diur

ni nocturniq; temporis super polis mundi plenè con-
uertitur; dantur alie particulares reuolutiones, iux-
ta quas celo extimo subiecti orbes ab occasu in ortū,
alii tardius, alii oxyus super polis Zodiaci incedere
deprehenduntur: quas reuolutiones Aristoteles dicit
fieri per circulum obliquum, nuncupatum Zodiacum
temporum varietates secum afferentem.

4. Dato etiam asserto Philosophi, Primum motorem
semper eodem modo agere, propterea quia illud quod
immobile est eodem ac uno motu modoq; semper eo-
dem moueat, cum nullo pacto mutetur ipsum ad id
quod motu cietur; mediante tamen motu corporum
caelestium; que diuersas partes, diuersa astra, ac di-
uersas influentias habent, ad causandam vicissitudi-
nem rerum posse concurrere concedimus.
5. Quamvis corpora caelestia dum uniformiter mouen-
tur dicant causam necessariam producendi res, ta-
men effectus potest esse contingens propter causam
secundam contingentem. Causa siquidem superio-
res modificantur ac determinantur per causas par-
ticulares iuxta modum ipsarum. Quare.
6. Productionem inferiorum à celo pendere cum aſ-
serimus, nō tamen propriam causarum particularium
efficientiam excludimus.

CON-

CONCLVSIO II.

Corpora cælestia præter motum, lumine etiam agunt in hæc inferiora.

COROLLARIA.

1. *Ad producendum calorem sine cuius interuentu plurimæ inanimata ex animatis verò nulla effici queunt, cælum lumine tanquam instrumento utitur.*
2. *Ex corporibus cæli Solem in Planetarum medio situm in modum fontis ut pote à quo reliqua astra lumen accipiunt, maximam in procreandis rebus vim habere est certum.*
3. *Astris autem de solis lumine participantibus an lucis proprie aliquid insit? de Luna concedimus, de cæteris negamus.*
4. *In solaris luminis recepti à Luna variationem plurimæ reducuntur mutationes. Iam verò lumen in Mercurio & Venere Soli cum Luna subiectis, receptum non est necesse variari. Illos enim Planetas undiquaque penetrat atque comprehendit, Lunam ob illius opacitatem nequaquam, sed ea dun-taxat parte, qua solem respicit, illuminat. Vnde pro vario Luna ad solem aspectu modo corniculata seu falcata Græce μικραδης: modo in medium orbem diffe-*

et a,

Ita, Græcè ἀντίστοις: modo tumida & quasi gibbosa,
Græcè ἀμφικύρως: denique modo pleno orbe appetet,
Græcè πανσέλικως.

5. Cum duo sint in animalibus sexus, maris & femine, Astrologi ex doctrina sui principis Ptolomæi, planetis iuxta singulorum vim sexum attribuentes, conuenienter ex diuerso planetarum respectu ad solem ceu luminis & caloris parentem omniumque in mundo inferiori causam primariam, sexus diuersitatem concludunt: Ita, ut Planetas dicant masculinos cum sunt Eoi, ac à sole in zodiaco contra signorum successionem facta numeratione distant minus sex signis: E contra feminineos, cum sunt vespertini, & à sole in zodiaco secundum signorum successionem facta numeratione distant minus sex signis.
6. Sol non eodem modo est causa generationis, & corruptionis: illius namq[ue] est positiva agens lumine & virtutem influens, huius est causa priuatiua.

CONCLV SIO III.

In cælo non modo est ponendus motus & lumen sed peculiares aliæ virtutes nostris sensibus occultæ, influentiæ appellatae, quibus apud res has inferiores varios effectus producit.

CO-

COROLLARIA.

1. Cælum productionem in visceribus terre & varijs generis metallorum, dictis qualitatibus occultis attingit.
2. Necesse est singulis Planetis proprias & peculiares inesse influentias, quas in hac sublunaria exerant. Itaq; Ptolom. tribuit Saturno frigiditatem & siccitatem, Ioui temperiem, Marti ardorem, Soli calorem, Veneri temperiem, Mercurio calorem cum temperie, & Lunæ humiditatem.
3. Effectus inferiores reducuntur in cælum tanquam causam equiuocam, in qua eminenter continentur.
4. Qualitates quas cælu influit, quamvis omnes possint reduci ad influentiam, tamen manifestius quedam lumen & influentia simul ut calor & siccitas, quedam soli influentie ut humiditas & frigiditas imputatur.
5. Cum cælum suo influxu agit, ex inferioribus quedam mediate, quedam immediate afficit.
6. Influentialium natura cum lateat, non mirum si de multorum effectuum diuersitate non sit idem Astrologorum consensus.

CONCLVSION IV.

Cælum nulla causalitate in animam rationalem & voluntatem directè influit.

B

CO-

COROLLARIA.

1. Astrologi, dum inspiciunt genitaram nati, possunt aliqua ratione illius temperamentum prenoscere, ac etiam accidentia, quæ temperamentum sequuntur, utpote robur, imbecillitatem, inclinationem ad has vel illas & gritudines, ad certa studiorum, actionum, morum & affectuum genera: at non actiones quæ frequenter aduersus propensiones fiunt, & semper in facultate hominis sunt positæ.
2. Non est putandum à corporibus celestibus tanquam causis uniuersalibus directè omnia deriuari necessitate quidam inuiolabili (ut frustra vanissima presumptione quidam garriunt) ut nulla alia vis, quin ita operentur obſistere valeat; cum s̄ per numero à libera hominis voluntate, educatione bona vel mala, aliisq; de causis inclinationes astrorum impedianter.
3. Ac proinde neque homo necessitatur ab influentiis, ad hoc vel illud operandum; ob idq; Astrologia iudicaria non est despicienda dum solum vtitur influibus per naturā operatis, quibus libertas humana rum actionū nulla ex parte leditur & labefactatur.
4. Quod Astrologi aliquid præcognoscant in iudicandis hominum morib; & plerumq; vera dicant, hoc inde prouenit, quia pauci sunt homines, qui resistant sensui,

sensui, multique non quod ratio dictat sequuntur, sed feruntur in id, ad quod à corporis temperamento inclinantur.

5. Eatenus cælum agit indirectè in intellectum, quatenus agit in id, ex quo aut iuuatur, aut impeditur actio intellectus. Porro.
6. Actio intellectus iuuatur aut impeditur à dispositione velin dispositione corporis. Nam indispositū corpus impedit intellectum, ut in phreneticis aut lethargicis accidit, bene autem dispositum corpus iuuat intellectum, & facit aptum ad bene intelligendum. Cum autem talis dispositio subsit cælo, sequitur ut indirectè etiam possint agere in intellectum corpora celestia.

Conclusiones ex diuersis species bus Matheseos.

EX ARITHMETICA.

Diuisio numeri in Parem & Imparem est perfecta. Numerum autem Parem dicimus eum qui sub eadem diuisione in duo maxima & in duo minima diuidi potest, secundum duorum generum Quantitatibus contrarias affectiones: Imparē intelligimus qui sic diuidi non potest.

B 2

Ex

*Ex numeris Paribus, ille qui dicitur Pariter par ab-
solutissimam recipit diuisionem in duo minima&qualia:
non item numerus Pariter impar, & Imperiter par.*

*Præter diuisionem numeri Paris, in Pariter parem
Ec. danda est alia diuiso secundum quam diuiditur in
Superfluum, Diminutum & Perfectum, ac ex his Per-
fectus non est de facili numerabilis.*

*Species proportionis numerorum maioris inæqua-
litatis non sunt plures quam quinque. Scilicet: Multi-
plex, Superparticularis, Superpartiens, Multiplex su-
perparticularis, Multiplex superpartiens. Ac totidem
etiam sunt species minoris inæqualitatis.*

*Certum est omnem inæqualitatē ex æqualitate pro-
cedere, omnesq; species supra nominatas certa quadam
ratione ex æqualibus terminis generari, incipiēdo à Mul-
tiplici tanquam prima radice reliquarum specierum.*

*Figuræ Geometricæ secundum omnes species Quan-
titatis continuæ habent magnam similitudinē cum nu-
meris: unde quemadmodum triplex est dimensio apud
Geometras (ut mox dicetur) ita quoq; & numeri sunt
triplices, alij lineares, alij superficiales, alij solidi.*

EX MVSICA.

*Omnis consonantiarum ratio ex vi numerorū de-
pendet.*

Tres

Tres sunt & non plures perfectae & simplices Harmoniae, ad quas aliae reducuntur. Diapente, quae est in proportione sesquialtera. Diatefferon, quae in sesqui tertia. Diapason, quae in dupla.

Tonus non est perfecta consonantia, sed est pars & principium consonantiarum. sicut unitas numeri.

Vox sensibiliter septies tantum mutatur.

Consonantia Diapason maior est consonantia Diapente: Diatefferon vero est omnium minima.

Tonus non potest in pares partes mediari: unde consequenter duo semitonii, maius & minus, non sunt & quales partes toni.

Diapason non dat sex tonos completos, neque duplex Diatefferon quinque tonis concluditur.

Diapason cum Diapente manet in tripla proportione

Inter Diatefferon & Diapason nulla datur consonantia, licet detur aliqua sonantia.

EX GEOMETRIA.

Genera mensurationum triplicia in usu ut plurimum versantur, scilicet Altimetria, Planimetria, & Stereometria.

Generaliter omnium mensurationum, que absolutur per varia instrumenta, eadem sunt principia.

Altitudo quælibet mensuranda, seu spatiū, vel profunditas, debet semper secundum lineas rectas imaginari. Ac ex his quidem lineis constituitur triangulus rectilineus orthogonius.

Secundum quantitatem duorum angulorum acutorū trianguli, res maior vel minor per sensum cūm iudicio rationis comprehenditur.

Propter euitandum errorem in comprehensione quantitatis, in quem incideremus si sola scientia Perspectiva uteremur, inuenta sunt instrumenta, quibus mediantibus quantitates rerum cūm certitudine dignosci possunt. Talia sunt, Radius, Quadrans, Quadratus geometricus &c. Et hæc omnia ex solius trianguli Orthogonij natura tanquam magistri Geodetici sunt deducta.

EX ASTRONOMIA.

Ad saluanda varia phænomena in motibus Planetarum, oportet in orbibus cælestibus dari Eccentricos & Epiciclos, ex quibus orbes totales Planetarū integrātur.

Eccentrici & Epicicli præter motum diurnum (ut in questione dictum est) habent alios motus proprios.

Præter hoc, quod Planetarum aliqui velocius, aliqui tardius moueantur secundum motum proprium: Stellaræ in eodem

in eodem etiam orbe existentes aliqua velocius, aliqua tardius mouentur, secundum quod mouentur in circulis diuersis.

EX PERSPECTIVA.

Tria sunt necessaria ad visionem: Potentia, Medium, & Obiectum visibile.

Duo tantum sunt propria visibilia, lux scilicet & color, reliqua vero sicut remotio, magnitudo, figura, situs, corporeitas, continuitas, separatio, pulchritudo, deformitas, &c. non nisi per accidens sunt visibilia.

Tam lux quam color illuminatus impressuè in visum operantur. Vnde non satis illi sibi constant qui affirmant visionem fieri per radios emicantes ab oculo.

Comprehensio luminosi vel illuminati fit per pyramidem radiosam in quocunq; puncto medij terminata. Verum ipsa certitudo apprehensionis fit per axe supra visibile transportatam.

Fallacie omnes quecunq; contingunt circa visionem procedunt ex defectu eorum quæ requiruntur ad distinctam comprehensionem rei visibilis. Sunt autem ejusmodi requisita: Lux seu lumen, Distantia seu remotio visibilis, Facialis obiectio, Quantitas proportionata, Medium diaphanum, Densitas corporis visibilis maior quam medij, Tempus, & Sanitas oculi seu dispositio organi.

Sub felicibus auspiciis Magnifici & Admodum
Reuerendi Domini I A C O B I T V R O.
BO Y S K I Sacrae Theol: Licent: Ecclesiarum
Collegiatarū S. Floriani Decani, SS. Omnia
Præpositi, Vniuersitatis Cracoviensis Ge-
neralis RECTORIS.

Bg. 1.7

